

Beszámoló

Hála a Communitas Alkotói Ösztöndíjnak jelentős mennyiségű szöveget sikerült megírni a *Hallucinogén* munkacímű prózakötetből, továbbá lehetőségem volt fontos irodalmi és szakirodalmi szövegekben is elmélyedni.

Az elmúlt év számomra elsősorban a kreatív fejlődésről, a kutatómunkáról, a prózanyelvvé váló kísérletezésről, a szövegvilágokban való elmerülésről és az írói munkáról szólt, így kevesebb figyelmet fordítottam az aktív szereplésre vagy a publikálásra. A tervezetthez képest kevesebb mennyiségű, de nagyobb terjedelmű szövegek születtek, összesen nagyjából 40000 szónyi mennyiségben.

A pályázati anyagban említett előbeszédszerű, természetes megszólalásmód továbbra is az egyik fő eszközöm, azonban az írás során kimondottan fontossá vált a regiszterekkel, beszédstílusokkal való kísérletezés. Talán az egyik legizgalmasabb kérdés, amit írás közben folyamatosan felteszek, hogy ki mit és miért mond úgy, ahogy. Miért ezt a szót használja ahelyett; miért ilyen hosszúak vagy rövidek a mondatai; miért fejt ki jelentéktelen részleteket és miért összegezi két szóban az egyik legsúlyosabb történetét; miért fogalmaz száraz, távolságtartó hangon, vagy bocsátkozik giccses hasonlatokba. Az ezekre a kérdésekre való válaszkeresés folyamatosan új és új nyelvi lehetőségeket nyitott meg, amit próbáltam alkalmazni a szövegek megírása során. A szereplők jellemének, természetének érzékeltetése a nyelven, szókincsen, központozáson, túlbeszéltségen vagy szűkszavúságon keresztül egy végtelenül izgalmas játék, amit a továbbiakban is szeretnék folytatni. Egy ideje elsősorban olyan szövegek megírása a cél, ahol a szereplők csak a történések leírására, elmesélésére töreksenek, és a nyelv lesz az, ami megmutatja, hogy miképp is érzik magukat, hogyan érintette őket az adott történet.

A *Hallucinogén* című, egy ideig címadóként elképzelt szöveget első körben egy hosszabb novellaként kezeltem, de minél több időt töltöttem vele és minél aprólékosabban elkezdtem kidolgozni a világát, annál világosabbá vált, hogy egy nagyobb formátumban tudom igazán kibontogatni azokat a lehetőségeket és témákat, amiket az ötlet magában rejt. Jelenleg hajlok arra, hogy egy különálló könyvként, kisregény formában tegyem közzé. Továbbá kiemelném az *erasmus plusz*, illetve a *Zora* című írásokat, amik szintén novellaként indultak, de jelenleg 10000

szó fölötti elbeszélésként képezik a kötet két legfontosabb írását. Amennyiben a *Hallucinogén* külön kisregényként jelenik meg, a többi írást tartalmazó novelláskötetnek a *csontvázmuzeum* címet szeretném adni.

A közeljövőben tervezem néhány szöveg közlését, illetve folytatom a munkát. Van még néhány kidolgozásra váró ötlet, illetve a fent említett írások is mindenképp további szerkesztést, finomítgatást igényelnek. Jelen értékelésem szerint a kézirat kb. nyolcvan százalékon áll (ennek egy része olvasható a csatolt szövegmutatványban). A kötettervvel részt veszek a Visegrád Alapítvány irodalmi rezidencia programjában is.

Köszönöm még egyszer a Communitas Alapítványnak a belém fektetett bizalmat, az ösztöndíj hatalmas segítség volt az alkotói munkához szükséges körülményke biztosításában. Reményeim szerint mihamarabb sikerül meghálálni egy - a képességeimhez mérten legigényesebben megírt - kötet formájában.

Köszönettel,
Sztercey Szabolcs

Kolozsvár
2024.02.02